

Communalbestyrelsens Side ikke foretoges noget Strid, som var i en klar og aabenbar Strid med den almindelige Lovgivning; jeg troer ikke, at Regjeringen kan have tilstøttet eller ønsket nogen anden Indflydelse paa Communalbestyrelsen end den, at de almindelige Love, som ere gjældende i Landet, ikke maae tilføjes eller overtrædes af en enkelt Commune; men det følger af sig selv, at, om ogsaa en Præst kommer som Fremmed til et Sogn, saa kan og bør han dog være bekendt med Landets almindelige Lovgivning, og han kunde derfor meget vel, dersom Sogneforstanderskabet ikke vilde yde enten de Fattige eller Skolevæsenet den nødvendige Understøttelse, henvende sig til Sogneforstanderskabet og gjøre opmærksom paa, hvad han ansaae enten at være mindre heldigt eller ønskeligt og mindre overeensstemmende med Lovgivningen, og saaledes komme til at udøve en Indflydelse, som baade var i Regjeringens og vistnok ogsaa i Communens Interesse. Skjøndt nu disse Sager efter Udvalgets Indstilling, som jeg ogsaa af de nævnte Grunde, for ikke at gjøre nogensomhelst Adspøttelse, tiltræder, ikke vilde komme til Afgjørelse ved denne Sags Behandling, har jeg dog troet, at det var rigtigst, at disse Grundsætninger allerede nu blive udtalte klart og bestemt, for at de kunne komme til en nærmere Overveelse, naar vi med Guds Hjælp engang samles igjen og faae hele Communalforfatningen under formelig Behandling.

Ordføreren: Da hele Udvalget har forenet sig om en bestemt Indstilling, havde jeg haabet, at man kunde have undgaaet at høre Udvalgets enkelte Medlemmer udtale sig om de Puncter, med Hensyn til hvilke hver især havde concederet Noget; thi, dersom man skulde komme ind paa en almindelig Forhandling af, hvad samtlige Udvalgets 15 Medlemmer, hvert for sig, have concederet, og af hvilke Grunde de have gjort dette, saa troer jeg rigtig nok, at Forhandlingerne vilde blive uendelige, og at man vilde komme til tale om Noget, som aldeles ikke foreligger. Skulde det være nødvendigt, at hvert enkelt Medlem saaledes udtalte sig, saa maatte ogsaa jeg sige ganske det Samme, som for Exempel den ærede Rigsdagsmand for Aarhus

Amts 2den Valgkreds (Ingerslev), nemlig, at der ogsaa er overordentlig Meget, hvori jeg har concederet; men jeg skal, som sagt, ikke videre indlade mig paa denne Materie. Jeg troer, at Udvalgets Medlemmers politiske Anskuelser i Almindelighed ere saa vel bekendte, at Enhver forud veed, om de have concederet i den ene eller den anden Retning, uden at man behøver at sige os det. Jeg skal ganske korteligt yttre mig angaaende et Punct i det Foredrag, som blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev), idet han meente, at Udvalget skulde have gjort sig skyldig i en betydelig Inconsequens ved at foreslaae, at de, som have under een Tønde Hartkorn, skulde være deelsagtige i Valgene, forsaavidt deres samlede Bidrag svarede til, hvad en Tønde Hartkorn yder, medens den, der havde 100 Tønder Hartkorn, ikke fik nogen større Ret. Jeg troer ikke, at dette er inconsequent; men, hvis det virkelig var det, saa troer jeg, at man ved en consequent Fremgangsmaade i denne Henseende vilde komme til en større Arimelighed. Man vilde nemlig da komme til at gjennemføre det System, som vi tidligere have hørt fortælligt antydet af den ærede Rigsdagsmand for Rosenhavns 3die Valgkreds (Rosenørn), nemlig, at de større Grundelere skulde have Stemmer i Forhold til de Tønder Hartkorn, hvoraf de vare i Besiddelse. I saa Tilfælde var det vistnok ganske rigtig, at den, der havde 100 Tønder Hartkorn, maatte faae 100 Stemmer ved Valget; men jeg troer, at, selv om dette var consequent, vilde man begaae en stor Feil ved i dette Tilfælde at handle consequent. — Med Hensyn til Præstens Stilling efter Udvalgets Forslag i §. 7, da skal jeg bemærke, at det forekommer mig aabenbart at være i alle Parters Interesse, at Præsten ikke nødvendigviis og uden Undtagelse bliver den, som faaer med den smaalige, trættende og ubehagelige Forretning at gjøre, at uddele Fattigbidrag til Communens Fattige. Jeg troer, at hovedsagelig er det i Præstens egen velforstaede Interesse at slippe for disse Forretninger. Jeg skal ikke herom udtale nogen aldeles bestemt Mening; men det forekommer mig, at der i mange Tilfælde vanskeligen kan